

Sygn. akt III AUz 76/13

POSTANOWIENIE

Dnia 16 kwietnia 2013r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Anna Polak
Sędziowie:	SSA Urszula Iwanowska d el. SSO Beata Górska (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 16 kwietnia 2013 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy **T. N.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K.**

o emeryturę

na skutek zażalenia ubezpieczonej

na postanowienie Sądu Okręgowego w Koszalinie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 17 stycznia 2013 r. sygn. akt IV U 202/12

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

SSA Urszula Iwanowska SSA Anna Polak del. SSO Beata Górska

Sygn. akt III AUz 76/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 17 stycznia 2013r. Sąd Okręgowy w Koszalinie odrzucił odwołanie T. N. od decyzji z dnia 20 grudnia 2011r. Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K., wydanej na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j.Dz.U. z 2009r., Nr153, poz.1227 z późn.zm.) , w której dokonał z urzędu, od dnia 1 lutego 2012r. przeliczenia emerytury ubezpieczonej.

W uzasadnieniu do decyzji organ rentowy wskazał, że w związku z otrzymanym raportem z analizy konta ubezpieczonej usunięto wcześniejsze nieprawidłowości w obliczeniu świadczenia. Po wykonaniu odpowiednich obliczeń organ rentowy ustalił ubezpieczonej emeryturę w oparciu o przepis art. 183 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. jako świadczenie korzystniejsze. Od 1 lutego 2012r. obliczona ubezpieczonej emerytura brutto wynosi 629,19 zł brutto.

Ubezpieczona wniósł odwołanie od powyższej decyzji. W uzasadnieniu wskazała, że domaga się, aby ustalić jej prawo do emerytury oraz rozpocząć jej wypłatę świadczenia od dnia nabycia przez ubezpieczoną wieku emerytalnego tj.

od(...). Ubezpieczona wskazała, że swoje racje w tym zakresie przedstawiła już w toku prowadzonego postępowania przez Sąd Okręgowy w Koszalinie w sprawie o sygn. IV U 1139/10, jednakże postępowanie to zakończyło się dla niej niekorzystnym rozstrzygnięciem.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o odrzucenie odwołania ubezpieczonej od decyzji ZUS O/K. z dnia 20 grudnia 2011r., gdyż kwestia nabycia uprawnień do emerytury została już rozstrzygnięta decyzją z dnia 9 sierpnia 2010r. i była przedmiotem postępowania sądowego, w wyniku którego wyrokiem Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 31 marca 2011r. w sprawie o sygn. 1139/10 oddalono odwołanie ubezpieczonej.

W uzasadnieniu postanowienia o odrzuceniu zażalenia Sąd Okręgowy wskazał, że Ubezpieczona urodziła się (...) W dniu (...) ukończyła 60 lat, a tym samym osiągnęła wiek emerytalny.

W czerwcu 2010r. ubezpieczona złożyła wniosek o przyznanie jej emerytury.

Decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. z dnia 9 sierpnia 2010r. ubezpieczonej przyznano emeryturę od dnia 1 czerwca 2010r., tj. od miesiąca, w którym złożono wniosek.

Ubezpieczona złożyła odwołanie od powyższej decyzji. Jednakże Sąd Okręgowy w Koszalinie wyrokiem z dnia 31 marca 2011r. w sprawie o sygn. IV U 1139/10 oddalono odwołanie ubezpieczonej.

Ubezpieczona wniosła apelację od powyższego rozstrzygnięcia, która jednak została odrzucona jako złożona po upływie przepisanej terminu. Ubezpieczonej odmówiono również przywrócenia terminu do złożenia środka zaskarżenia.

W chwili obecnej wyrok Sądu Okręgowego z dnia 31 marca 2011r. jest prawomocny.

Sąd Okręgowy wskazał, że w sprawie, w której wniesiono odwołanie od decyzji organu rentowego, przedmiot oraz zakres rozpoznania i orzeczenie sądu wyznacza treść tej decyzji. Oznacza to, że przed sądem ubezpieczony może żądać jedynie korekty stanowiska zajętego przez organ rentowy i wykazywać swoją rację, odnosząc się wyłącznie do przedmiotu sporu objętego zaskarżoną decyzją, natomiast nie może żądać czegoś, o czym organ w zaskarżonej decyzji nie decydował. Inaczej mówiąc, T. N. wnosząc odwołanie od decyzji organu rentowego z dnia 20 grudnia 2011r. mogła żądać jedynie, aby Sąd dokonał oceny prawidłowości dokonanego z urzędu przeliczenia przysługującego jej świadczenia emerytalnego.

Sąd I instancji zauważył, że w tym zakresie ubezpieczona nie podniosła żadnych merytorycznych, czy formalnych zarzutów co do treści zaskarżonej decyzji a jedynie wskazała, że nie zgadza się z ustaloną datą nabycia prawa do emerytury. W jej ocenie świadczenie emerytalne winno jej przysługiwać od daty osiągnięcia wieku emerytalnego, tj. od (...). a nie od 1 czerwca 2010r., jak przyznał jej to świadczenie organ rentowy.

Zdaniem Sądu Okręgowego w sprawie istotnym jest, że w dniu 9 sierpnia 2010r. organ rentowy wydał decyzję, na mocy której przyznał ubezpieczonej prawo do emerytury od dnia 1 czerwca 2010r., czyli od miesiąca, w którym złożyła ona wniosek o emeryturę. Ubezpieczona nie zgodziła się z powyższą decyzją ZUS i sprawa stała się przedmiotem kontroli sądowej, w wyniku której Sąd Okręgowy w Koszalinie w sprawie o sygn. 1139/10 wyrokiem z dnia 31 marca 2011r. oddalił odwołanie ubezpieczonej. W chwili obecnej wyrok ten jest już prawomocny.

Ubezpieczona konsekwentnie nie zgadza się z niekorzystnym dla siebie rozstrzygnięciem sądowym i niejako przy okazji wydawania przez organ rentowy kolejnych decyzji w jej sprawie, podnosi zarzuty dotyczące, w jej ocenie, nieprawidłowej daty nabycia uprawnień emerytalnych.

W świetle uzasadnienia Sądu Okręgowego uwagi wymaga, że o powadze rzeczy osądzonej decyduje, poza identycznością stron i identycznością przedmiotu rozstrzygnięcia, także tożsamość podstawy sporu. Jednakże w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych powaga rzeczy osądzonej w rozumieniu art. 366 k.p.c. dotyczy tylko tych orzeczeń sądów ubezpieczeń społecznych, których podstawa faktyczna nie może ulec zmianie lub gdy odwołanie

od decyzji organu rentowego zostało oddalone po stwierdzeniu niespełnienia prawnych warunków do świadczenia wymaganych przed wydaniem decyzji (vide: postanowienie Sądu Najwyższego z 13 grudnia 2005r., sygn. II UK 61/05, opubl. OSNP 2006/23-24/371).

Nie ulega wątpliwości, w ocenie Sądu Okręgowego, że prawomocne ustalenie daty, od kiedy ubezpieczonej przysługiwać ma świadczenie emerytalne, należy do tych podstaw faktycznych, które co do zasady nie mogą ulec zmianie, a wzruszenie ich może spowodować wyłącznie rozpoznanie skargi o wznowienie postępowania.

W wyroku z dnia 31 marca 2011r., jak również w sporządzonym uzasadnieniu, Sąd Okręgowy w Koszalinie wypowiedział się już co do prawidłowości działania organu rentowego w zakresie daty nabycia prawa do emerytury przez ubezpieczoną i niedopuszczalnym jest, aby obecnie Sąd rozpoznający sprawę ponownie kontrolował tożsame okoliczności i odnosił się do identycznych zarzutów ubezpieczonej, w szczególności, co zostało już zaznaczone, że data nabycia prawa do emerytury nie była przedmiotem decyzji organu rentowego z dnia 20 grudnia 2011r.

W konsekwencji, Sąd Okręgowy, na mocy art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c., odrzucił odwołanie ubezpieczonej od decyzji organu rentowego w przedmiocie przeliczenia emerytury z dnia 20 grudnia 2011r., o czym orzekł w sentencji postanowienia.

Zażalenie na wydane postanowienie wniosła ubezpieczona.

W treści zażalenia podała, że w dalszym ciągu nie może pogodzić się z przyznaniem jej emerytury nie od dnia ukończenia 60 roku życia. Zażalenie ubezpieczonej nie zawiera jakichkolwiek zarzutów do wydanego postanowienia z dnia 17 stycznia 2013r., o odrzuceniu odwołania, tylko zawirra wnioski o przyznanie jej emerytury od dnia (...) ewentualnie od grudnia 2009r., kiedy to Areszt Śledczy w K. cofnął pismo ZUS –owi z uwagi na mylnie napisane nazwisko. Zdaniem Ubezpieczonej omyłka ta jest przyczyną odmowy przyznania jej emerytury od dnia ukończenia 60 roku życia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się nieuzasadnione.

Sąd Apelacyjny nie dopatrzył się wadliwości postępowania przed sądem pierwszej instancji i dlatego w całości podziela oraz przyjmuje za własne stanowisko Sądu Okręgowego przedstawione w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia.

Zgodnie z treścią art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. sąd odrzuci pozew, jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku albo została już prawomocnie osądzona.

Powaga rzeczy osądzonej (res iudicata) zachodzi, jeśli w sprawie uprzednio już osądzonej prawomocnym wyrokiem oraz w sprawie później wniesionej występuje tożsamość stron oraz identyczność przedmiotów rozstrzygnięcia w związku z podstawami obu powództw. Tożsamość podmiotową i przedmiotową rozumieć należy w taki sam sposób, jak w przypadku stanu sprawy w toku, z tym uzupełnieniem, że zakres powagi rzeczy osądzonej pod względem przedmiotowym wyznaczony jest zakresem rozstrzygnięcia, nie zaś żądania zgłoszonego przez powoda. Sąd badając czy nie zachodzi powaga rzeczy osądzonej, powinien ustalić, czy po uprawomocnieniu się poprzedniego orzeczenia zaszła tego rodzaju zmiana okoliczności faktycznych sprawy, która mimo tożsamości żądania nowego pozwu z żądaniem zgłoszonym w poprzednim procesie – uzasadnia rozpatrzenie tej sprawy w nowym procesie.

Z analizy akt przedmiotowej sprawy wynika, że decyzją z dnia 20 grudnia 2011r. organ rentowy z urzędu przeliczył ubezpieczonej emeryturę od dnia 1 lutego 2012r. W odwołaniu zaś ubezpieczona ponownie jak w sprawie o sygnaturze IV U 1139/10, toczącej się przed Sądem Okręgowym w Koszalinie, domaga się ustalenia jej prawa do emerytury od (...)

W tych okolicznościach, skoro przed Sądem Okręgowym w Koszalinie IV Wydziałem Pracy i Ubezpieczeń Społecznych pod sygn. akt IV U 1139/10 zapadł wyrok oddalający odwołanie, w którym powódka domagała się przyznania jej tego świadczenia nie od dnia wniesienia wniosku tylko od daty ukończenia 60 roku życia, to prawidłowo sąd pierwszej instancji przyjął, że pomiędzy tymi samymi stronami i o to samo roszczenie sprawa jest prawomocnie

zakończona. Podkreślić przy tym należy, że ubezpieczona nie kwestionuje prawidłowości przeliczonej z urzędu emerytury. Podniesione przez ubezpieczoną zarzuty w dalszym ciągu sprowadzają się do ustalenia innej daty, niż uczynił to organ rentowy, przyznanego świadczenia.

Mając zatem na względzie, jak słusznie wskazał Sąd Okręgowy, że data przyznania emerytury nie była przedmiotem decyzji organu rentowego z dnia 20 grudnia 2011r., a ubezpieczona w odwołaniu, jak również w piśmie zatytułowanym zażalenie nie podniosła zarzutów w przedmiocie wydanej decyzji, za słuszne należało przyjąć stanowisko Sądu Okręgowego zawarte w zaskarżonym postanowieniu.

W tej sytuacji wobec braku podstaw do uwzględnienia zażalenia, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 397 § 2 k.p.c. w związku z art. 385 k.p.c. oddalił je w całości jako nieuzasadnione.

SSA Urszula Iwanowska SSA Anna Polak del. SSO Beata Górka